

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. 2566 – 2570)

เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2567

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

งานยุทธศาสตร์และงบประมาณ

สำนักปลัด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร
ที่ ยส ๗๔๘๐๑ / - **วันที่ ๒๐ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗**
เรื่อง เสนอขออนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ทบทวน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ได้เสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ทบทวน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาท้องถิ่น นั้น

บัดนี้ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ได้มีมติให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เสนอแล้วตามมติที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ในคราวประชุมสามัญประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๓ วันจันทร์ที่ ๑๖ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๗ เรียบร้อยแล้ว

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ และ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ และ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ จึงเห็นควรพิจารณาอนุมัติและลงนามประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ทบทวน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ที่เสนอมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติและลงนามประกาศใช้

(ลงชื่อ)
(นางสาวรสรินทร์ พากเพียร)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

จ่าเอก
(ธนัชกฤศ ต้นทัพไทย)
หัวหน้าสำนักปลัด

/ความคิดเห็น....

ความเห็นของรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายสุริยา หงษ์อินทร์)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

- เห็นควรอนุมัติ

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางปนัดดา ดวงงาม)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

(✓) อนุมัติ

( ) ไม่อนุมัติ เนื่องจาก

.....

ความเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

.....

(ลงชื่อ)

(นายสมจิตร กันหาวรรค)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง
เรื่อง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ทบทวน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ และ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ได้เสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ทบทวน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ โดยผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ในคราวประชุมสามัญประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๓ วันจันทร์ที่ ๑๖ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๗ เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ และ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ทบทวน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ทบทวน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ แนบท้ายนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสมจิตร กันหาวรรค)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	1
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	9
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	31
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	45
ภาคผนวก	

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570)
เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2567
ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองเกิดขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีผลให้สภาตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและได้รับการยกฐานะจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไปเล่ม 113 ตอนพิเศษ 52ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 เป็นต้นไป ซึ่งสถานที่ตั้งครั้งแรกตั้งอยู่ ณ บ้านคุ้ม หมู่ที่ 9 ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร แต่เนื่องด้วยพื้นที่เดิมคับแคบ การติดต่อทางราชการไม่สะดวก จึงได้ย้ายที่ทำการมาที่ บ้านคุ้ม หมู่ที่ 6 ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน มีพื้นที่ 59 ตารางกิโลเมตร ที่ตั้งตำบลคูเมืองอยู่ห่างจากอำเภอมหาชนะชัย ระยะทาง 4 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดยโสธร ประมาณ 46 กิโลเมตร

อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ อาณาเขตตำบลคูเมืองมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดกับตำบลหัวเมือง และตำบลพระเสาร์ อำเภอมหาชนะชัย
- ทิศตะวันออก ติดกับตำบลผือฮี และตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย
- ทิศใต้ ติดกับตำบลสงยาง อำเภอมหาชนะชัย และตำบลดู่ อำเภอราษีไศล
- ทิศตะวันตก ติดกับตำบลโจดม่วง และตำบลคลีกลิ้ง อำเภอศิลาลาด

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี 3 ฤดู ดังนี้

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนตุลาคม
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนตุลาคม - กลางเดือนกุมภาพันธ์

1.4 ลักษณะของดิน

กลุ่มชุดดินที่ 40 จำนวน 9309.09 ไร่ เนื้อดินเป็นทรายจัด สีดินบนเป็นสีเทาแก่ ใต้ลงไปเป็นชั้นทรายสีขาว ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง และกลุ่มชุดดินที่ 6 จำนวน 10120.79 ไร่ มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวหรือดินเหนียว สีเทาแก่ ดินด้านล่างเป็นดินเหนียวสีน้ำตาลอ่อน หรือสีเทามีจุดสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดงตลอดชั้นดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด ที่มา. จาก ข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรดินรายจังหวัด, สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2564, จาก https://bit.ly/3l1puhu

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลคูเมืองแบ่งเขตการปกครอง ประกอบด้วยหมู่บ้าน 12 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านคูเมือง	หมู่ที่ 7 บ้านสำโรง
หมู่ที่ 2 บ้านคุ้ม	หมู่ที่ 8 บ้านพลไว
หมู่ที่ 3 บ้านพลไว	หมู่ที่ 9 บ้านคุ้ม
หมู่ที่ 4 บ้านสำโรง	หมู่ที่ 10 บ้านสำโรง
หมู่ที่ 5 บ้านขาม	หมู่ที่ 11 บ้านคูเมือง
หมู่ที่ 6 บ้านคุ้ม	หมู่ที่ 12 บ้านขาม

2.2 การเลือกตั้ง

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 มาตรา 45 ภายใต้บังคับมาตรา 45/1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้ง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ให้ถือเขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง เว้นแต่หมู่บ้านใดมีราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรไม่ถึงยี่สิบห้าคน ให้รวมหมู่บ้านนั้นกับหมู่บ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกันและเมื่อรวมกันแล้วจะมีราษฎรถึงยี่สิบห้าคนเป็นเขตเลือกตั้งเดียวกัน การนับจำนวนราษฎรดังกล่าวให้นับ ณ วันที่ 1 มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ปัจจุบันมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง จำนวน 12 คน เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น 6,582 คน แยกเป็นชาย 3,268 คน หญิง จำนวน 3,314 คน

ข้อมูลจำนวนครัวเรือนและประชากร องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

ลำดับที่	หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		รวม
				ชาย	หญิง	
1	1	คูเมือง	122	175	188	**363**
2	2	คุ้ม	194	334	356	**690**
3	3	พลไว	224	385	363	**748**
4	4	สำโรง	144	294	306	**600**
5	5	ขาม	126	184	191	**375**
6	6	คุ้ม	259	397	400	**797**
7	7	สำโรง	190	372	382	**754**
8	8	พลไว	196	339	342	**681**
9	9	คุ้ม	115	206	212	**418**
10	10	สำโรง	106	191	158	**349**
11	11	คูเมือง	130	185	199	**384**
12	12	ขาม	125	206	217	**423**
รวม			**1,931**	**3,268**	**3,314**	**6,582**

(ข้อมูลสถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ มีนาคม 2567)

ตารางเปรียบเทียบประชากรย้อนหลัง 5 ปี และการคาดการณ์ในอนาคต

ปี พ.ศ.	ชาย	หญิง	รวม
2562	3,314	3,356	6,670
2563	3,290	3,360	6,650
2564	3,279	3,355	6,634
2565	3,266	3,352	6,618
2566	3,274	3,326	6,600

จากตารางจำนวนประชากรในตำบลคูเมือง มีประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และคาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีอัตราเฉลี่ยลดลงในทุกๆปี

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

แยกตามช่วงอายุ(ปี)

(เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)

	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 1 ปี - 18 ปี	646	599	1,245
อายุ 19 ปี - 60 ปี	2,044	2,062	4,106
อายุ 61 ปี - มากกว่า 100 ปี	578	653	1,231
			6,582

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 5 แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา 2 แห่ง (โรงเรียนขยายโอกาส)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5 แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลคูเมือง 1 แห่ง
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารและบริการอินเตอร์เน็ตตำบล อบต.คูเมือง 1 แห่ง

4.2 สาธารณสุข

4.2.1 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง จำนวน 1 แห่ง

4.2.2 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 2 แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านคุ้ม
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านสำโรง

4.2.3 ส้วม

- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 70
- อัตราการมีและการใช้ส้วมนั่งราบ ร้อยละ 30

4.2.4 แหล่งกำจัดสิ่งปฏิกูล จำนวน 1 แห่ง

4.3 อาชญากรรม

- ศูนย์ อปพร.อบต.คูเมือง จำนวน 1 แห่ง
- ที่ทำการตำรวจชุมชน จำนวน 1 แห่ง
- จุดตรวจในหมู่บ้าน จำนวน 12 แห่ง

4.4 ยาเสพติด

ยาเสพติด ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นปัญหาที่สังคมไทยทุกยุคทุกสมัยต้องเผชิญอยู่เสมอ ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คอยควบคุม ดูแล ป้องกันปราบปราม ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองก็ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดโครงการที่ช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด การให้ความรู้ถึงความน่ากลัวและผลกระทบต่างๆ ในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด รวมไปถึงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ของเยาวชนและบุคคลทั่วไปในพื้นที่

4.5 การสังคมสงเคราะห์

ส่วนงานสวัสดิการและพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองจะเป็นหน่วยงานหลักในการให้ความช่วยเหลือและดำเนินงานที่เกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ในพื้นที่ตำบลคูเมือง เช่น การประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การช่วยเหลือตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน เป็นต้น

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

- ถนนระหว่างหมู่บ้านส่วนมากเป็นถนนลาดยาง
- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนลาดยาง,คอนกรีต,หินคลุก,ถนนดิน และลูกรัง
- ถนนลงสู่พื้นที่การเกษตรส่วนมากเป็นถนนลูกรัง ถนนหินคลุก และถนนดิน

5.2 การไฟฟ้า

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน แต่มีความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากการขยายตัวเพิ่มขึ้นของหมู่บ้าน และการทำการเกษตรตามไร่นาจึงมีความต้องการเป็นจำนวนมาก

5.3 การประปา

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง มีการให้บริการระบบประปาหมู่บ้าน เข้าถึงครบทั้ง 12 หมู่บ้าน

5.4 โทรศัพท์

ปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ใช้โทรศัพท์มือถือ หรือ Smart Phone เพื่อเข้าถึงข่าวสาร ทำให้การติดต่อสื่อสารมีความรวดเร็ว

5.5 ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

ปัจจุบันพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง มีระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่งทั้งไปรษณีย์ไทย และขนส่งภาคเอกชน จัดส่งทั่วถึงครบทั้ง 12 หมู่บ้าน

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีกิจกรรมการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ทำนา ปลูกมันสำปะหลัง

ปลูกพืชการเกษตร	เนื้อที่/ไร่
ข้าว	22,140
มันสำปะหลัง	3,608
รวม	**25,748**

ข้อมูลจาก สำนักงานเกษตรอำเภอมหาชนะชัย ณ 2 พฤษภาคม 2567

6.2 การประมง

สัตว์น้ำพันธุ์ปลาที่เลี้ยง เช่น ปลาดุก, ปลาตะเพียน, ปลานิล, ปลาหมอไทย ,ปลายี่สกเทศ ,ปลานวลจันทร์ ,กบนา เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นปลาพื้นบ้าน มีอยู่ทั่วไปในแม่น้ำลำคลอง

6.3 การปศุสัตว์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ได้แก่

- การเลี้ยงสัตว์ใหญ่ เช่น กระบือ โค สุกร เพื่อการจำหน่ายและบริโภค
- การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น เป็ด ไก่ เพื่อการจำหน่ายและบริโภค
- การเลี้ยงปลาในบ่อ หรือเลี้ยงในสระน้ำในไร่นา เพื่อการจำหน่ายและบริโภค

6.4 การบริการ

- สถานตรวจสภาพรถเอกชน	จำนวน	3	แห่ง
- ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์	จำนวน	6	แห่ง
- ร้านซ่อมรถยนต์	จำนวน	5	แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

ทุ่งบัวแดงบ้านสำโรง

ทุ่งบัวแดงหรือที่ชาวบ้านในพื้นที่เรียกว่า หนองเลิง อยู่ในเขตพื้นที่บ้านสำโรง ต.คูเมือง อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร ระยะห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 50 กม. ทุ่งบัวแดงมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 100 ไร่ เป็นหนองโบราณ เกิดจากการขุดของมนุษย์ กรมชลประทานได้ทำการขุดลอกทำคันดินล้อมรอบ ในอดีตหนองเลิงจะมีบัวแดง บอนคัน หญ้าต้นกก และพืชน้ำอื่นๆขึ้นเต็มหนอง เมื่อบัวแดงขยายพันธุ์ออกเต็มพื้นที่ทำให้พืชน้ำอื่นๆ หายไปจนกลายเป็นหนองบัวแดงหรือทุ่งบัวแดง ช่วงที่เหมาะสมที่จะเข้าชมความสวยงามของทุ่งบัวแดง ประมาณเดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคมของทุกปี ปกติบัวแดงจะเริ่มบานตั้งแต่ย่ำรุ่งจนถึงเที่ยงวัน ตอนบ่ายบัวจะหุบเป็นบัวตูม

6.6 อุตสาหกรรม

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก เช่น โรงสีข้าว โรงน้ำแข็ง โรงผลิตขนมปัง และมีอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิต เช่น อุตสาหกรรมตัดเย็บกระเป๋าหรือเสื้อผ้า อุตสาหกรรมเย็บถุงมือหนัง และอุตสาหกรรมแปรรูปหนังสัตว์

6.7 การพานิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยมีอาชีพหลัก คือ ทำนาข้าว อาชีพรองคือ เลี้ยงสัตว์ ทำไร่บางส่วน และไปประกอบอาชีพต่างถิ่น หลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตเสร็จ

กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 16 กลุ่ม

การรวมกลุ่มของประชาชน

- กลุ่มอาชีพเสริมต่างๆ
- กลุ่มเกษตรต่างๆ
- กลุ่มออมทรัพย์
- กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน
- กลุ่มเครือข่ายชุมชน

6.8 แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มจบการศึกษาระดับสูงมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคการเกษตร

7 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองนับถือศาสนาพุทธ ประกอบด้วย สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด 5 แห่ง
- สำนักสงฆ์ 1 แห่ง

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีแห่มาลัยข้าวตอก (เดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี)
- ประเพณีบุญบั้งไฟ (เดือนพฤษภาคมของทุกปี)
- บุญข้าวสาก (บุญเดือนสิบ)
- ประเพณีบุญข้าวประดับดิน (บุญเดือนเก้า)
- ประเพณีบุญคูนลาน
- ประเพณีบุญกฐิน

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองใช้ภาษาอีสานในการพูดคุย สื่อสาร และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การทอเสื่อกก
- การทอผ้าพื้นเมือง

7.4 OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ข้างหอมมะลิปลอดสาร
- เสื่อกก (การทอมือ)
- ผ้าพื้นเมือง
- แปรรูปถั่วลิสง

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

- ลำน้ำ,ลำห้วย 1 สาย
- บึง,หนองและอื่น ๆ 28 แห่ง

8.2 ป่าไม้

ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ หรือป่าโปร่งแล้ง มีไม้หลากหลาย

8.3 ภูเขา

ตำบลคูเมือง ในพื้นที่และรอยต่อไม่มีภูเขา

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- มีพื้นที่ป่าสาธารณะประโยชน์
- มีแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์
- มีของป่า เช่น เห็ด แมลง และสัตว์ต่างๆ ที่อยู่ในแหล่งธรรมชาติซึ่งสามารถนำมาเป็นอาหารและจำหน่ายได้

9. ข้อมูลพื้นฐานอื่น ๆ

จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

ตำบลคูเมืองอยู่ในเขตพื้นที่ทุ่งกุลามีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบเหมาะแก่การทำการเกษตร เช่น ปลูกข้าวหอมมะลิ และทำนาปัง หากมีการส่งเสริม ก็จะสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นจำนวนมาก หากได้รับการปรับปรุงพัฒนาก็จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรได้เป็นอย่างดี

การประกอบอาชีพ อาชีพหลักของชาวตำบลคูเมืองคือ การทำนา เลี้ยงสัตว์ ทำไร่มันสำปะหลัง ควรมีการส่งเสริมอาชีพแก่กลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เพื่อเป็นอาชีพเสริมจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ราษฎร เนื่องจากประชาชนในพื้นที่บางส่วนยังมีรายได้น้อย มีการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่เมืองใหญ่หลังช่วงฤดู เก็บเกี่ยว หากได้รับการส่งเสริมสนับสนุนด้านการประกอบอาชีพและสร้างรายได้แก่ราษฎรก็จะสามารถลดอัตราการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่เมืองใหญ่ได้

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

วิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

กรอบแนวทางที่สำคัญ 6 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

(3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(5) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

(6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ

(7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ ทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่งคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ

(8) การปรับกระบวนการทางานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาการที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

(3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ยกระดับศักยภาพสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานรากของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี และสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิต

(2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ

(1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

(2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(4) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

(6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงทีด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มี

บริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

4. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2608

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย
    - หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
    - หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
    - หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
    - หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
    - หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
    - หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม
    - หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
    - หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
    - หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

1.3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 169 เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน 232 ตัวชี้วัด (ทั้งหมด 244 ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ 12 ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ สะท้อน ‘3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

1.People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5

2.Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11

3.Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 ถึงเป้าหมายที่ 15

4.Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16

5.Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

เป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.4.1 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานคือ คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก และดินคุณภาพต่ำ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง" โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง
2. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
3. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
4. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
5. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
6. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
1.พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง	1. พัฒนาข้าวหอมมะลิ ทุ่งกุลาร้องไห้ ทุ่งสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ 2. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนสู่การปลูกพืชที่มีมูลค่าสูงในพื้นที่ที่มีศักยภาพ 3. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก 4. พัฒนาสินค้าเกษตรโดยยึดหลักการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) 5. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะในยุคดิจิทัลเพื่อปรับเปลี่ยนสู่การผลิตเกษตรสมัยใหม่
2.บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	1. จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ 2. บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยและ ภัยแล้ง 3. การจัดการคุณภาพน้ำในลำน้ำสาธารณะให้สามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตและการพัฒนาเมือง
3.พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน	1. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มอาหารท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน 2. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมครามไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
4.พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค	1. พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองในจังหวัดมุกดาหาร หนองคาย อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด สกลนคร และนครพนม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ 2. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผลักดันการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงชายแดน 3. ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมุกดาหาร นครพนม และหนองคาย รวมทั้งเมืองชายแดนให้มีความพร้อมสาหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน 4. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) 5. เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
5.พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน	1. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ธรรมะและศรัทธาความเชื่อ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) 2. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม 3. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขง เชื่อมโยงกับอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง 4. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์และอุทยานธรณี (Geopark) 5. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และนครราชสีมา 6. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) ของชุมชนท้องถิ่น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านสาธารณสุขและบริการสุขภาพ 7. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นลักษณะเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Routes)
6.ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	1. พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อยในพื้นที่ที่มีสัดส่วนคนจนสูง 2. พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น 3. พัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย ได้แก่ เด็กในครรภ์ถึงปฐมวัย โดยพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก

1.4.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 พ.ศ. 2566 – 2570 ฉบับทบทวน (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาคประเด็นยุทธศาสตร์”

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

แนวทางการพัฒนา

(1) ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางการเกษตร ของกลุ่มจังหวัด

(2) ส่งเสริม สนับสนุน การผลิต แปรรูป แปรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดโดยการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี เข้ามาปรับใช้ตามความต้องการของตลาดและได้มาตรฐาน

(3) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

แนวทางการพัฒนา

(1) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจและผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าและการลงทุน

(2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการภาครัฐและระบบฐานข้อมูล เพื่อยกระดับการลงทุนและการค้าชายแดน

(3) การยกระดับแปรรูปสินค้าและผลิตภัณฑ์

(4) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประเทศเพื่อนบ้านอย่างบูรณาการ

(5) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

แนวทางการพัฒนา

(1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ชุมชนและประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยว กีฬา และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนรูปแบบใหม่ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการท่องเที่ยว กีฬา การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน

(2) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ของแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถานกีฬาให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานกีฬาสากล และมาตรฐานระบบโครงสร้างพื้นฐานตามมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(3) บริหารจัดการด้านท่องเที่ยวและกีฬา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

(4) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวและนักกีฬากีฬาที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

(1) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

(2) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

(3) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

(4) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

(5) การส่งเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

(1) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟู ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย/อนุรักษ์ ฟื้นฟูป่า ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย

(2) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ /ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของพื้นที่

(3) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

(4) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

(5) ส่งเสริมการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้า (EV) เพื่อทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง

1.4.3 แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร พ.ศ.2566 – 2570

เป้าหมายการพัฒนา

“ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

(1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น

(2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ครบวงจรและได้มาตรฐาน

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มผลผลิตและผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอินทรีย์ได้มาตรฐานและเพิ่มมูลค่า

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) จำนวนเกษตรกรผู้ผลิตเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับรองมาตรฐานสามารถรวมกลุ่ม (500 ราย/ปี)

(2) จำนวนกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับรองมาตรฐานสามารถผลิตและ/หรือแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้า (10 กลุ่ม/ปี)

(3) จำนวนสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์อินทรีย์ที่ได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น (4 ชนิด/ปี)

(4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้ามาตรฐานเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ 2.5/ปี)

(5) พื้นที่การทำเกษตรที่รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นในปี 2570 (จำนวน 420,000 ไร่)

(6) พื้นที่การทำเกษตรปลอดภัย Good Agricultural Practice (GAP) ผ่านการรับรองเป็น 1,000 แปลง ในปี 2570

(7) จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (3 แห่ง/ปี) (ปีละ 3 แห่ง/ระหว่างปี พ.ศ. 2568 – 2570 รวม 9 แห่ง)

แนวทางการพัฒนา :

(1) พัฒนาระบบสารสนเทศด้านการเกษตรและการจัดการฟาร์ม

(2) การพัฒนาทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

(3) ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับศักยภาพเกษตรกร /กลุ่มเกษตร Smart Farmer/Young Farmer และอาสาสมัครเกษตรกร

(4) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า

(5) ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับ การรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ให้ได้รับรองมาตรฐาน

(6) เพิ่มความหลากหลายในการผลิตสินค้าเกษตร

(7) ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งพันธุกรรม พันธุ์พืช พันธ์สัตว์ที่เป็นอัตลักษณ์พื้นถิ่นและเชิงเศรษฐกิจ

(8) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่า

(9) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและการแพทย์

(10) เพิ่มศักยภาพในการรับซื้อ/การจำหน่ายและส่งเสริมการแปรรูปเพิ่มมูลค่าการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

(11) ส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจำหน่ายสมัยใหม่ทั้งในและต่างประเทศ

(12) ประชาสัมพันธ์และสร้างความตระหนักรู้ในการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ครบวงจร

(13) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(14) ส่งเสริมการสร้างแบรนด์และเรื่องราว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้าการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ : เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 2.5/ปี)

(2) ร้อยละที่เพิ่มของมูลค่าการจำหน่ายผลิภัณฑ์ OTOP (ร้อยละ 4/ปี

(3) จำนวนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น (เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง/ปี)

แนวทางการพัฒนา :

(1) พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

(2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

(3) พัฒนาและยกระดับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ

(4) ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับสินค้าภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสินค้า OTOP สินค้า ชุมชน และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับมาตรฐาน

(5) ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณีให้เกิดความยั่งยืน

(6) ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวและบริการในทุกช่องทาง

(7) ส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความหลากหลายให้ ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชน และสังคม

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้รับการเรียนรู้พัฒนาทักษะชีวิต (ร้อยละ 98 ต่อปี)

(2) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนมีแหล่งเรียนรู้/ชุมชนต้นแบบ (เพิ่มขึ้นปีละ 45 หมู่บ้าน)

(3) ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. 38,000 บาท/คน/ปี (ร้อยละ 95 ต่อปี)

(4) จำนวน อปท. ที่ได้จัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน (ดูแลสวัสดิการผู้ด้อยโอกาส) (เพิ่มขึ้น 10 แห่ง/ปี)

(5) ร้อยละการยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง (ร้อยละ 30/ปี)

(6) ร้อยละของการยกระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมปลอดภัย (ร้อยละ 30/ปี)

(7) ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด ตามหลักเกณฑ์ที่ สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1/ปี)

(8) จำนวนร้อยละที่ลดลงของการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน/ประชากร 100,000 คน (ลดลงร้อยละ 10/ปี)

(9) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษา (O-NET, N-NET, V-NET) (ร้อยละ 3/ปี)

(10) ร้อยละของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ 86)

(11) ร้อยละของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการคัดกรองแล้วพบว่ามีพัฒนาการล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วย TEDA4I หรือเครื่องมือมาตรฐานอื่น จนมีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ 35)

(12) ร้อยละของผู้สูงอายุมีแผนส่งเสริมสุขภาพดี (Wellness Plan) (ร้อยละ 55)

(13) อัตราการฆ่าตัวตายไม่เกิน 8 ต่อประชากร 100,000 คน

(14) ผู้ผ่านการฝึกอาชีพในสาขาที่เข้าฝึกอบรมสามารถมีอาชีพ มีงานทา ร้อยละ 30

15) ผู้ป่วยเบาหวานและความดันโลหิตสูง รายใหม่ ลดลงร้อยละ 5 และ 2.5

แนวทางการพัฒนา :

(1) ยกระดับคุณภาพชีวิตลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเสริมสร้างชุมชนสู่ความเข้มแข็ง

(2) ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

(3) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(4) สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและการป้องกันควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาพ

(5) ยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพ

(6) เพิ่มศักยภาพในการรักษาความมั่นคงภายในและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

(1) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ (10,000 ไร่/ปี)

(2) จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำได้รับการพัฒนา เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น (9แห่ง/ปี)

(3) ร้อยละพื้นที่ป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์ยังคงมีสภาพป่าสมบูรณ์ได้รับการดูแลรักษาให้คงสภาพป่า (ร้อยละ 100)

(4) ชุมชน/หมู่บ้านมีการลดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 80 ในปี 2570)

(5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน (ร้อยละ 0.5/ปี)

(6) จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (1,000 ไร่/ปี)

แนวทางการพัฒนา :

(1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำแบบบูรณาการและชุมชนมีส่วนร่วม

(3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านพลังงาน

(5) สร้างขีดความสามารถด้านบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยโสธร

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดยโสธรได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานและประสานแผนระดับจังหวัดโดยได้จัดประชุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และได้วางยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาร่วมกันดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

“ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ ประชาชนมีความสุขและการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์

เมืองเกษตรอินทรีย์

เป้าหมายการพัฒนา

1. ผลผลิตรวมประชาชนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดยโสธร

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
1. ด้านการเกษตร	1. แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ 2. แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการค้า/การลงทุน 3. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4. แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.แนวทางการพัฒนาการคมนาคมขนส่งและผังเมือง 2.แนวทางการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ 3.แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย 4.แนวทางการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
3. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวและภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรม ประเพณี	1. แนวทางการพัฒนาการป้องกัน คุ้มครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ 2. แนวทางการพัฒนาการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 3. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว 4. แนวทางการพัฒนาการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
4. ด้านยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น	1.แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษา และนันทนาการ 2.แนวทางการพัฒนาสาธารณสุข 3.แนวทางการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 4.แนวทางการพัฒนารักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 5.แนวทางการพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 6.แนวทางการพัฒนาการสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
5.ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1.แนวทางการพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่า 2.แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ 3.แนวทางการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 4.แนวทางการพัฒนาการจัดการที่สาธารณประโยชน์

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลคูเมือง

2.1 วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง องค์กรโปรงใส เกษตรอินทรีย์ สืบสานประเพณีท้องถิ่น”

2.2 ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล 4 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

2.3 เป้าประสงค์

- พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- ชุมขนมีความสามัคคีรับผิดชอบ อย่างสมานฉันท์สามารถป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม
- ชุมชนมีส่วนร่วมกับทางราชการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน
- ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมในระดับชุมชน/ตำบล
- เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

และมีศักยภาพเป็นพลเมืองที่ดีของโลก

- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากดีขึ้น
- ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
- การพัฒนาการศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแล อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
- ตำบลคูเมืองมีความเจริญก้าวหน้าในโครงสร้างพื้นฐาน

2.4 ตัวชี้วัด

- การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 80
- ร้อยละของความพึงพอใจในทุกด้านของผู้เข้ารับการบริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 85
- ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อระบบการรักษาความเรียบร้อยปลอดภัย บรรเทาสาธารณภัยอย่างมีส่วนร่วม
- ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อผลการฝึกอบรมเพิ่มสมรรถนะอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนที่มีส่วนร่วมกับทางราชการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสติดการรักษาความปลอดภัย
- ร้อยละการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมในระดับชุมชน/ตำบล
- ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. 38,000 บาท/คน/ปี (ร้อยละ 95 ต่อปี)
- ร้อยละที่เพิ่มของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ร้อยละ 4/ปี)
- เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 100
- หมู่บ้านมีการลดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 80)
- การดำเนินการในด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 70
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ 2.5/ปี)
- จำนวนพื้นที่ป่าไม้และที่ดินของรัฐได้รับการปกป้องบำรุงรักษาและปลูกต้นไม้ฟื้นฟูสภาพป่า (500 ไร่/ปี)
- มีการดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ 10

2.5 ค่าเป้าหมาย

- อบต.คูเมืองมีการพัฒนาการบริหารจัดการที่ดียิ่งๆขึ้น
- ประชาชนตำบลคูเมืองมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ประชาชนตำบลคูเมืองเข้าใจหลักความสำคัญการพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมในระดับชุมชน/ตำบล
- ครัวเรือนที่ยากจนตำบลคูเมืองมีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ.

- สินค้า OTOP ตำบลคูเมืองมีมูลค่าสูงขึ้น
- เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา
- ตำบลคูเมืองมีการลดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทางเพิ่มขึ้น
- ตำบลคูเมืองมีศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยั่งยืนสืบต่อกัน
- สินค้าเกษตรอินทรีย์ตำบลคูเมืองมีมูลค่าสูงขึ้น
- ตำบลคูเมืองมีพื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์มีพื้นที่ป่าไม้มากขึ้น
- ประชาชนตำบลคูเมืองได้รับความสะดวกสบายในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.6 กลยุทธ์

- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
- พัฒนาระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยอย่างมีส่วนร่วมทั้งด้านสาธารณภัย อุบัติภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมมนุษย์
- เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนผ่านการมีส่วนร่วมในระดับชุมชน
- ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างชุมชนสู่ความเข้มแข็ง
- เพิ่มความสามารถในการรับซื้อและส่งเสริมการแปรรูป เพิ่มมูลค่าการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- เพิ่มตลาดและช่องทางการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ
- ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะจากต้นทาง และลดปริมาณขยะจากครัวเรือน
- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีวิถีอีสาน
- ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- สร้างกระแสการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ และเศรษฐกิจพอเพียง
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยกระดับเมืองเกษตรอินทรีย์ ด้วยวิถีพลังงานทดแทน
- ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เต็มศักยภาพ
- ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

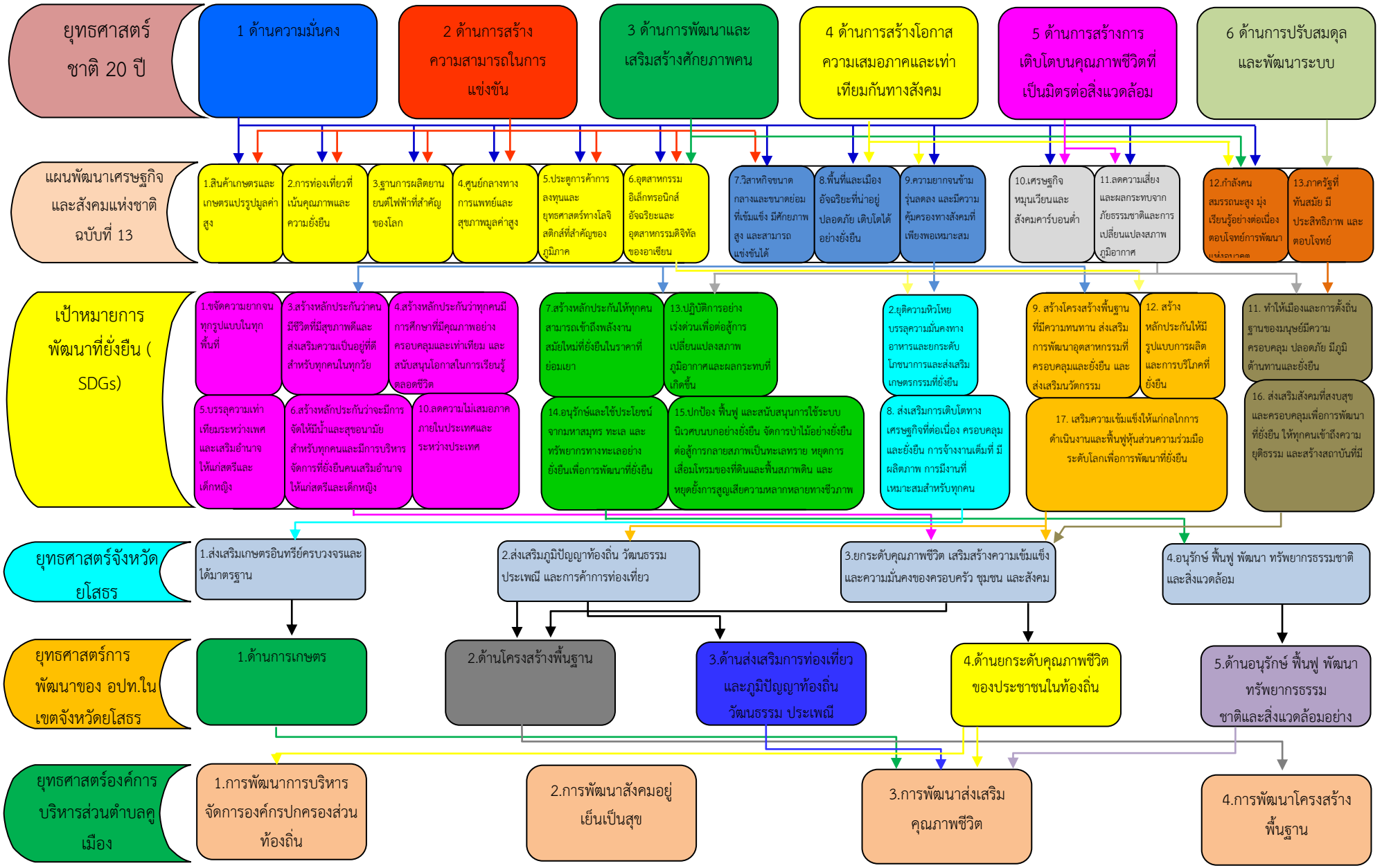
- ส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
- พัฒนาและเพิ่มศักยภาพบุคลากร
- พัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณะภัยให้มีประสิทธิภาพ
- ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทและสร้างความไม่สงบในชุมชน
- พัฒนาสถาบันเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- พัฒนากระบวนการประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน

- ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
- แก้ไขปัญหาความยากจน / เพิ่มการออม
- ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาความรู้
- ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและควบคุมโรคติดต่อ
- เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- ส่งเสริมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหามลภาวะเป็นพิษ
- ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์
- แก้ไขปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำ แสวงหาวิธีการลดต้นทุนการผลิต
- ก่อสร้างและปรับปรุงระบบชลประทานให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง พ.ศ.2566 -2570

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

1. การบริหารงานมีเอกภาพชัดเจน
2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงประเด็น
3. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารราชการและการพัฒนา
4. มีการให้บริการอินเตอร์เน็ต
5. มีองค์กรเอกชน กลุ่มอาชีพที่เข้มแข็งสร้างรายได้ให้ชุมชน
6. มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
7. มีแหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเอื้อประโยชน์ต่อชุมชน
8. มีการประสานงานร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการและกลุ่มองค์กร
9. สภาพพื้นที่ที่ทำการ อบต. เอื้อต่อการพัฒนาและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน
10. มีหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจตั้งอยู่ในชุมชน
11. เป็นท้องถิ่นประชาธิปไตย

จุดอ่อน (Weakness)

1. ประชาชนส่วนใหญ่ยังยากจน การออมมีน้อย มีหนี้สินมาก
2. เกษตรกรบางส่วนมีที่ดินทำกินน้อย บางคนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
3. ตลาดสินค้าการเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ และอยู่ห่างไกลชุมชน
4. ระบบชลประธานมีน้อย
5. ปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค
6. มีพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำบาดาลมีรสเค็มไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้
7. ขาดความชัดเจนในการอนุรักษ์ดินและน้ำ
8. มีสารพิษตกค้างสะสมในพื้นที่ไร่นา และแหล่งน้ำ
9. งบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารงานและให้บริการประชาชน
10. เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก
11. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
12. องค์กรยังขาดการพัฒนาบุคลากรและอุปกรณ์ให้ทันสมัยตามยุคดิจิทัล

โอกาส (Oppurtunity)

ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

1. อยู่ในเขตพื้นที่แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพ

2. การคมนาคมทางรถยนต์เพื่อติดต่อราชการกับ อำเภอ และจังหวัดสะดวก
3. มีกลุ่มองค์กรเอกชนเข้ามาลงทุนทำธุรกิจในท้องถิ่น
4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เอื้อประโยชน์แก่ท้องถิ่น
5. รัฐบาลมีนโยบายประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร

ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

1. เป็นสังคมชนบทที่มีความเอื้ออาทร
2. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. มีงานประเพณีท้องถิ่นที่มีชื่อเสียง (บุญบั้งไฟ)
4. มีความสงบเรียบร้อยในสังคมค่อนข้างสูง
5. ประชาชนให้ความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองสูง
6. มีการขยายโอกาสทางการศึกษาจากหน่วยงานภาครัฐ
7. มีหน่วยงานราชการจากส่วนกลางในพื้นที่ (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยโสธร)
8. มีหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ มาตั้งสำนักงานที่ทำการในพื้นที่ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาอำเภอมหาชนะชัย สำนักงานขนส่งจังหวัดยโสธรอำเภอมหาชนะชัย เป็นต้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. มีพื้นที่ป่าสาธารณะประโยชน์
2. มีแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์
3. มีของป่า เช่น เห็ด แมลง และสัตว์ต่างๆ ที่อยู่ในแหล่งธรรมชาติซึ่งสามารถนำมาเป็นอาหารและจำหน่ายได้

ภัยคุกคาม (Threat)

ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

1. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตามท้องตลาดตกต่ำ
2. ตลาดกลางราคาสินค้าการเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ
3. ต้นทุนทางการผลิตสินค้าเกษตรสูง
4. ระบบคลองชลประทานยังมีน้อย ไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่
5. ประชาชนขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในสถานการณ์ด้านการกระจายอำนาจที่ไม่ชัดเจน การเมืองยังขาดเสถียรภาพ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดทรัพยากรด้านต่างๆ มาใช้พัฒนาพื้นที่ แนวนโยบายด้านการบริหารงานท้องถิ่นส่วนกลางยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มีความพร้อมในหลายด้านที่จะพัฒนาพื้นที่ให้มีความเจริญ เข้าถึงระบบการศึกษา สาธารณสุข และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉ.13	SDGs	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในจังหวัดยโสธร	แผนพัฒนาท้องถิ่น	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
1	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 6	หมุดหมายที่ 13					ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	- แผนงานบริหารงานทั่วไป	- สำนักปลัด - กองคลัง
2	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 1	หมุดหมายที่ 9	เป้าหมายที่ 1 เป้าหมายที่ 5 เป้าหมายที่ 10 เป้าหมายที่ 16 เป้าหมายที่ 17	ข้อ 3 ข้อ 6	ประเด็นการพัฒนาที่ 4	ประเด็นการพัฒนาที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	- แผนงานการรักษาความสงบภายใน - แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน	- สำนักปลัด - กองสวัสดิการสังคม
3	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติที่ 5	หมุดหมายที่ 1 หมุดหมายที่ 2 หมุดหมายที่ 10 หมุดหมายที่ 11	เป้าหมายที่ 1 เป้าหมายที่ 2 เป้าหมายที่ 3 เป้าหมายที่ 4 เป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 7 เป้าหมายที่ 12 เป้าหมายที่ 15	ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 5 ข้อ 6	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ประเด็นการพัฒนาที่ 4 ประเด็นการพัฒนาที่ 5	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ประเด็นการพัฒนาที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต	- แผนงานการศึกษา - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ - แผนงานการเกษตร	- กองการศึกษา - กองสาธารณสุขฯ - กองสวัสดิการสังคม - กองการศึกษา - กองส่งเสริมการเกษตร

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉ.13	SDGs	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดยโสธร	แผนพัฒนาท้องถิ่น	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
4	ยุทธศาสตร์ชาติที่ 2	หมุดหมายที่ 5 หมุดหมายที่ 8	เป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 9 เป้าหมายที่ 11	ข้อ 4	ประเด็นการพัฒนาที่ 3	ประเด็นการพัฒนาที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	- แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา	กองช่าง
รวม	**6 ยุทธศาสตร์**	**8 หมุดหมาย**	**14 เป้าหมาย**	**6 ข้อ**	**5 ประเด็น**	**4 ประเด็น**	**5 ยุทธศาสตร์**	**4 ยุทธศาสตร์**	**10 แผนงาน**	**7 กอง**

หมายเหตุ**

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

3. SDGs

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. การพัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง

2. การบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

3. การพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

4. การพัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

5. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน

6. การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ครบวงจรและได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้าการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชน และสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยโสธร

1. ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร

2. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3. ยุทธศาสตร์ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวและภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรม ประเพณี
4. ยุทธศาสตร์ด้านยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น
5. ยุทธศาสตร์ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

8. แผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แบบ ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2567

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต												
กลยุทธ์ ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ												
- แผนงานการศึกษาฯ	-	-	-	-	2	100,000	2	200,000	2	200,000	6	500,000
กลยุทธ์ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีวิถีอีสาน	-	-	-	-	1	20,000	1	20,000	1	20,000	3	60,000
- แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ												
รวม					**3**	**120,000**	**3**	**220,000**	**3**	**220,000**	**9**	**560,000**
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน												
กลยุทธ์ ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ												
- แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-	-	-	-	15	91,934,000	15	91,934,000	15	91,934,000	45	275,802,000
รวม	**-**	**-**	**-**	**-**	**15**	**91,934,000**	**15**	**91,934,000**	**15**	**91,934,000**	**45**	**275,802,000**
รวมทั้งสิ้น	**-**	**-**	**-**	**-**	**18**	**92,054,000**	**18**	**92,154,000**	**18**	**92,154,000**	**54**	**276,362,000**

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2567

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 12

ค. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป้าหมายที่ 4

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชนและสังคม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยโสธร 4 ด้านยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต

3.1 กลยุทธ์ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

(1) แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ 2566 (บาท)	งบประมาณ 2567 (บาท)	งบประมาณ 2568 (บาท)	งบประมาณ 2569 (บาท)	งบประมาณ 2570 (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
1	โครงการก่อสร้าง /ปรับปรุงลานเสาธง พร้อมอุปกรณ์ติดตั้ง	เพื่อก่อสร้าง /ปรับปรุงลานเสาธง พร้อมอุปกรณ์ติดตั้งของให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมและสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	ศพด. ๕ แห่ง	-	-	50,000	150,000	150,000	ปีละ 1 โครงการ	ศพด. ๕ แห่ง มีลานกิจกรรมและเสาธงฯ ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมและเชิดชู สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	กองการศึกษาฯ
2	โครงการก่อสร้างโรงเรือนของ ศพด. ทั้ง ๕ แห่ง	เพื่อให้ศพด. ทั้ง ๕ แห่ง มีสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้จริงในสถานศึกษา	ศพด. ๕ แห่ง	-	-	50,000	50,000	50,000	ปีละ 1 โครงการ	ส่งเสริมให้ครู/เด็กๆ ในศพด. มีแหล่งเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติได้จริง	กองการศึกษาฯ

แบบ ผ.๐๒

3.2 กลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีวิถีอีสาน

(1) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	อุดหนุน งานประเพณีบุญหลักเส ตำบลคูเมือง	เพื่ออุดหนุน ให้การจัดงานประเพณีบุญหลักเส ของตำบลคูเมือง สืบต่อไป	อุดหนุนการจัดประเพณีบุญหลักเสของตำบลคูเมือง	-	-	20,000	20,000	20,000	ปีละ 1 โครงการ	เด็ก เยาวชน ประชาชนทั้งในและนอกตำบลคูเมือง ได้เข้าร่วมสืบสานงานประเพณีที่ดีงามสืบต่อไป	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2567

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 1 หมุดหมายที่ 7 หมุดหมายที่ 10 หมุดหมายที่ 11

ค. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป้าหมายที่ 9 เป้าหมายที่ 11

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชน และสังคม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยโสธร 2.ด้านโครงสร้างพื้นฐานพื้นฐาน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

4.1 กลยุทธ์ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการปรับปรุงและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน ภายในตำบลคูเมือง หมู่ที่ 1-12	เพิ่มศักยภาพระบบประปาหมู่บ้าน ได้น้ำเพียงพอในการผลิตน้ำประปาและลดต้นทุนในการผลิตน้ำประปาเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน	จำนวน 7 แห่ง	-	-	3,500,000	3,500,000	3,500,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนใช้น้ำของระบบประปาหมู่บ้านได้รับบริการสะอาดปลอดภัยได้มาตรฐาน	กองช่าง
2	โครงการส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ ขุดบ่อบาดาล พร้อมติดตั้งระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อเกษตรกร ภายในตำบลคูเมือง หมู่ที่ 1-12	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลในพื้นที่ขาดแคลนน้ำและเพื่อก่อสร้างระบบกระจายน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	จำนวน 12 แห่ง	-	-	6,000,000	6,000,000	6,000,000	ร้อยละของประชาชน	พื้นที่ทำกาเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร และประชาชน	กองช่าง

4.1 กลยุทธ์ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
3	โครงการจัดซื้อพร้อมติดตั้ง ชุดโคมไฟส่องสว่าง ด้วยแสงอาทิตย์ตามบัญชีนวัตกรรมไทย เพื่อเพิ่มศักยภาพความปลอดภัยทาง ถนนภายในตำบลคูเมือง	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ลดที่เสี่ยงภัยในการสัญจรช่วงเวลากลางคืนของผู้ใช้เส้นทาง	ภายในตำบลคูเมือง	-	-	9,993,000	9,993,000	9,993,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง
4	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลคูเมือง โดยการติดตั้งชุดเสาไฟโคมไฟแอลอีดีพลังงานแสงอาทิตย์ ตามบัญชีนวัตกรรมไทย	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ลดที่เสี่ยงภัยในการสัญจรช่วงเวลากลางคืนของผู้ใช้เส้นทาง	ภายในตำบลคูเมือง	-	-	9,984,000	9,984,000	9,984,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง
5	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมติดตั้งชุดโคมไฟแอลอีดีพลังงานแสงอาทิตย์ตามบัญชีนะวัฒนกรรมไทย สาย บ้านคูเมือง - บ้านสำโรง	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ลดที่เสี่ยงภัยในการสัญจรช่วงเวลากลางคืนของผู้ใช้เส้นทาง	ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 220 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	9,950,000	9,950,000	9,950,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

4.1 กลยุทธ์ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
6	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมติดตั้งชุดเสาไฟโคมไฟแอลอีดีพลังงานแสงอาทิตย์ แสงอาทิตย์ตามบัญชีนวัตกรรมไทย สายบ้านขาม -บ้านโจดนาห่อม	เพื่อให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายใน การเดินทางสัญจรไป-มา ยามค่ำคืน	ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 2,590 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	9,950,000	9,950,000	9,950,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง
7	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมติดตั้งชุดเสาไฟโคมไฟแอลอีดีพลังงานแสงอาทิตย์ ตามบัญชีนวัตกรรมไทย สายรอบหมู่บ้านพลไว หมู่ที่ 8 - หนองไม้ตาย	เพื่อให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายใน การเดินทางสัญจรไป-มา ยามค่ำคืน	ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 500 เมตร หนา 0.15 เมตร	-	-	1,180,000	1,180,000	1,180,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง
8	โครงการก่อสร้างธนาคารน้ำใต้ดินระบบเปิดภายในตำบลคูเมือง	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลในพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	ภายในตำบลคูเมือง	-	-	9,950,000	9,950,000	9,950,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

4.1 กลยุทธ์ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
9	โครงการระบบกระจายน้ำผิวดินขนาดใหญ่ ภายในตำบลคูเมือง	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลในพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	ภายในตำบลคูเมือง	-	-	9,950,000	9,950,000	9,950,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้มีน้ำใช้ในช่วงฤดูแล้ง	กองช่าง
10	โครงการจัดซื้อเครื่องกลองน้ำชุมชน หมู่ที่ 7 บ้าสำโรง	เพื่อประชาชนได้มีน้ำดื่มถูกสุขลักษณะ	ตามแบบ อบต. กำหนด	-	-	500,000	500,000	500,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้มีน้ำดื่มถูกสุขลักษณะ	กองช่าง
11	โครงการก่อสร้างสวนสุขภาพหนองขาม หมู่ 5 , 12	เพื่อประชาชนมีสถสานที่ออกกำลังกาย ภายในชุมชน	ตามแบบ อบต. กำหนด	-	-	500,000	500,000	500,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

4.1 กลยุทธ์ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
12	โครงการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำชุมชนหนองขาม (ห้วยน้ำเค็ม)	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลในพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	ตามแบบ อบต.กำหนด	-	-	9,950,000	9,950,000	9,950,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้มีน้ำใช้ในช่วงฤดูแล้ง	กองช่าง
13	โครงการปรับปรุงอาคารที่พักอ่างเก็บน้ำชุมชนหนองขาม (ห้วยน้ำเค็ม)	เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิ์ภาพในการทำงาน	ตามแบบ อบต.กำหนด	-	-	500,000	500,000	500,000	ร้อยละของประชาชน	บุคคลกรมีที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
14	โครงการปรับปรุงถนนสาธารณะเพื่อความปลอดภัยภายในถนนสาธารณะพื้นที่ ตำบลคูเมือง โดยติดตั้ง ชุดเสาไฟถนนโคมไฟแอลอีดีพลังงาน แสงอาทิตย์ตามบัญชีนวัตกรรมไทย	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ลดที่เสี่ยงภัยในการสัญจรช่วงเวลากลางคืนของผู้ใช้เส้นทาง	ภายในตำบล	-	-	9,984,000	9,984,000	9,984,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง
15	โครงการจัดซื้อพร้อมติดตั้งชุดโคมไฟฟ้าส่องสว่าง ด้วยแสงอาทิตย์ตามบัญชีนวัตกรรมไทยเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ภายในตำบลคูเมือง	เพื่อให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายใน การเดินทางสัญจรไป-มา ยามค่ำคืน	ขนาดกว้าง 6 เมตร ยาว 2,500 เมตร หนา 0.05 เมตร	-	-	9,993,000	9,993,000	9,993,000	ร้อยละของประชาชน	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง

ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองใช้แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทาแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565 เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ซึ่งเป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการให้คะแนนของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนพัฒนาท้องถิ่นกับการนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้นๆ เป็นการให้คะแนนตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดได้กำหนดไว้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันหรือภายในเดือนธันวาคมแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี (ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีประกอบด้วยเท่านั้น) มีรายละเอียดประกอบด้วย

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา		คะแนนเต็ม
1	ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		20
2	การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ		20
3	ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย		60
	3.1	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)	(5)
	3.2	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(5)
	3.3	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	(5)
	3.4	ยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
	3.5	ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(5)
	3.6	ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(5)
	3.7	วิสัยทัศน์	(5)
	3.8	กลยุทธ์	(5)
	3.9	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา		คะแนนเต็ม
	3.10	จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	(5)
	3.11	แผนงาน	(5)
	3.12	ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
		รวมคะแนน	**100**

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน) แต่ถ้าเมื่อประเมินผลเป็นคะแนนแล้ว ผลต่ำกว่าร้อยละ 80 ก็ต้องยืนยันคะแนนตามที่เป็นจริง

4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการให้คะแนนของคณะกรรมการการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนพัฒนาท้องถิ่นกับการนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้นๆ เป็นการให้คะแนนตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยกำหนดให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันหรือภายในเดือนธันวาคมแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี (ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีเท่านั้น) มีรายละเอียดประกอบด้วย

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา		คะแนนเต็ม
1	การสรุปสถานการณ์การพัฒนา		10
2	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ		10
3	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ		10
4	ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงานการพัฒนา		5
5	โครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย		30
	5.1	ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
	5.2	กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)
	5.3	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
	5.4	มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(5)
	5.5	มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(5)
	5.6	ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับโครงการและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	(5)

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา		คะแนนเต็ม
6	โครงการพัฒนาที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี		35
	6.1	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในภาพรวม	(5)
	6.2	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายแก้ไขปัญหาความยากจน	(5)
	6.3	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	(5)
	6.4	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับสุขภาวะ	(5)
	6.5	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการศึกษา ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	(5)
	6.6	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐาน	(5)
	6.7	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการน้ำ	(5)
รวมคะแนน			**100**

4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 เป็นการสรุปผลในภาพรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

1. การประเมินผลในเชิงปริมาณ

(1.1) แบบตัวบ่งชี้ในการปฏิบัติงาน ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.2/ว 0600 ลงวันที่ 29 มกราคม 2559 เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทาและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1.2) แบบอื่นๆ : ตามคู่มือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

แบบที่ 1 แบบการกากับการจัดทายุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ 2 แบบติดตามผลการดาเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ 3/1 แบบประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

(1.3) ข้อมูลในระบบ e-plan (www.dla.go.th)

2. การประเมินผลในเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสำรวจความพึงพอใจ ในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทาให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ 3/2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละยุทธศาสตร์

แบบที่ 3/4 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

3. การติดตามประเมินผลรายโครงการ

กำหนดให้ผู้รับผิดชอบโครงการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการติดตามโครงการโดยผู้รับผิดชอบโครงการอาจมอบหมายให้บุคคลหรือคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน กำหนดแบบและวิธีการติดตามและประเมินได้ตามความเหมาะสม และสรุปปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น

4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

1. ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

(1.1) เกิดการพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ถึงแม้กฎหมาย ระเบียบ จะแก้ไขให้การดำเนินงานต่างๆ สะดวกมากขึ้นแต่บางขั้นตอนก็ยังเหมือนเดิม

(1.2) ปัญหาสาธารภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตะภัย น้าท่วม อัคคีภัย โรคติดต่อ ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดาเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่าง

เกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุ แผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

(1.3) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจากในตำบล โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางการคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไขต้องจัดทำแผนงาน/โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ และพิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นร่วมด้วย

2. ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(2.1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และให้มีความสอดคล้องกัน

(2.2) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่น

(2.3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

(2.4) ต้องแก้ปัญหาด้านระเบียบการเบิกจ่ายหรือการใช้จ่ายงบประมาณ ในกระบวนการจัดทำแผน เพราะรัฐต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น แต่ไม่มีระเบียบรองรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเพื่อรับรองประชาชนได้เลย

(2.5) จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มากในด้านสาธารณสุข สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจอุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจากัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้